

NAPĀ~Ā•ĀĀE NĀ•BOĀ½ENSTVĀ•MI S HUMOREM

ĀšterĀ½, 08 Ā™Ā-jen 2019

V jednom malĀ©m mĀ›stĀ› povolal prĀ›vnĀ-k k soudu jako svĀ›dka jednu starou panĀ-. KdyĀ¾ sloĀ¾ila pĀ™Ā-sahu, ptĀ› se jĀĀermĀ›kovĀ›, znĀ›jte mne?â€œ â€žAle ano, samozĀ™ejmĀ›. ZnĀ›m vĀ›s od plenek. A abych pravdu Ā™ekla, jste pro mne zklamĀ›nĀ-m. LĀ¾ete, zahĀ½bĀ›te svĀ© Ā¾enĀ›, manipulujete lidmi, pomlouvĀ›te je. MyslĀ-te si, Ā¾e jste velkĀ© zvĀ-Ā™e, tak pitomĀ½, Ā¾e vĀ›m nedojde, Ā¾e z vĀ›s nikdy nebude nic neĀ¾ mizernĀ½ malomĀ›stskĀ½ prĀ›vnĀ-k.â€œ

PrĀ›vnĀ-k
vytĀ™eĀ›til oĀ›i.

KdyĀ¾
se vzpamatoval z prvnĀ-ho Ā›joku, rychle se ptĀ›: â€žPanĀ- ĀĀermĀ›kovĀ›, znĀ›jte prĀ›vnĀ-ka Ā¾alovanĀ©ho?â€œ

â€žAno,
znĀ›m pana VoriĀ-Ā›ka jeĀ›tĀ› z doby, kdy neumĀ›l chodit. ObĀ›as jsem ho jeho rodiĀ•Ā™m hlĀ-dala. A i v nĀ›m jsem se zklamala. Je to lenoch, udavaĀ• a alkoholik. NedokĀ›Ā¾e s nikĀ½m sluĀ›nĀ› vychĀ›zet a jeho prĀ›vnickĀ© znalosti jsou tak mizernĀ©, Ā¾e bez upĀ›cenĀ- jeĀ›tĀ› nikdy nic nedokĀ›zal.â€œ

V tu
chvĀ-li soudce zabuĀ›il kladĀ-vkem a vyĀ¾Ā›dal si ticho v soudnĀ- sĀ-ni.

Zavolal
si oba prĀ›vnĀ-ky k sobĀ› a povĀ-dĀ› jim tiĀ›je: â€žPĀ›novĀ©, jestli se jeden z vĀ›s zeptĀ› tĀ© panĀ-, jestli mĀ› znĀ›, dĀ›m vĀ›s okamĀ¾itĀ› zavĀ™Ā-t pro pohrdĀ›nĀ- soudem!â€œ

BĀ½valĀ½ poslanec a nĀ›kdejĀ› stĀ™edoĀ›eskĀ½ hejtman David Rath
vybavenĀ- k posmrtnĀ©mu Ā¾ivotu dĀ™Ā-ve a dnes

PotkajĀ-
se v parku dvĀ› mladĀ© matky.

PanĀ- KleinovĀ› tlaĀ•Ā› koĀ•Ā›rek s
miminkem a panĀ- AltmannovĀ› vede za ruku dva malĀ© chlapeĀ›ky.

â€ž Ā› ikovnĀ- chlapci, jakpak jsou
staĀ™Ā-? â€•, ptĀ› se panĀ- KleinovĀ›.

â€ž AdvokĀ›t mĀ› tĀ™i roky a
doktorovi bude zĀ-tra pĀ›t. â€•

Kohn s RoubĀ-Ā›kem
na nĀ›vĀ›tĀ›vĀ› ve VatikĀ›nu stojĀ- na nĀ›mĀ›stĀ- svatĀ©ho Petra a dĀ-vajĀ- se kolem. PĀ™ed

nimi chrám svatého Petra, v újude kolem paláce - mramor, obrazy sochy... Jak se tak dává-jí, pátímijí-á¾d- pape¾ v papamobilu a za n- m kolona luxusn- ch limuz- n. Livrejovan- ÁjofÁ™i otvá-raj- dveÁ™e, vystupuj- kardinÁlovÁ, biskupovÁ. DrahÁ roucha, zlatÁ berly, prsteny...

âŽVidj, pane
Kohn,â• pov- dÁ Roub-Á•ek. âŽTo je firma! To je sukces! A za-Á-nali s jedn- m osl- kem.â•

Á½ena
pÁ™ijde za rab- nem, kv- li naprosto ojedín- lÁ™mu problÁ™mu.

"V- te,..." Za- ne stydlív. "JÁj mÁjím dva papouÁky. Sami-ky. No a ony poÁ™Ád dokola opakuj- jednu straÁjnÁ, sprostou v- tu, poka¾dÁ, kdy¾ ná›kdo vejde. PÁ™ed ná›vÁt- vou to vypadÁj straÁjnÁ, nemluv- o tom, jak mi onehdy vynadala tchÁ½nÁ." StÁ-¾uje si smutnÁ.

"A co je to za v- tu?" PtÁj se j- rabi.

Trochu pÁ™iÁkrcenÁ odpov-:

"Ahoj, my jsme z bordelu. NechceÁj si zaÁpÁjsovat?"

"To je ale zvrhlost!" Vylet- rab- n. "Ale v- te, co? JÁj mÁjím taky dva papouÁky, ale same-ky. Nau- il jsem je dobrÁ½m mrav- m a modlitbÁjím. Co kdybyste z- tra pÁ™inesla ty svÁ nestoudnice? TÁ™eba by se u t- ch mÁ½ch ná›co pÁ™iuÁ- ili!"

Á½ena mu pÁ™evelice dá›kuje, a hned druhÁ½ den rájino celÁj natÁ›ÁjenÁj Á•ekÁj na rab- na, u¾ s pÁ™ipravenou klecÁ-. Kdy¾ uvid- jeho papouÁky, je nadÁjen- m bez sebe. PapouÁjci se jmÁny prorokÁ EliÁjÁj a NehemiÁjÁj sed- ka¾dÁ½ na svÁm bidÁ½lku, krÁjkaj- modlitby a maj- pejzky . V momentÁ, kdy¾ k nim vypust- svÁ papouÁjÁ- sle-ny, ozve se:

"Ahoj, my jsme z bordelu. NechceÁj si ÁpÁjsovat?"

Na chv- li panuje hrobovÁ ticho, kterÁ prolom- a¾ EliÁjÁj.

"NehemiÁjÁj. " ZaÁjeptÁj. "NaÁje modlitby byly vyslyÁjeny!"

Zvon- telefon.

Pan- Rosenblatt bÁ-¾- k aparÁjtu a zvedÁj sluchÁjtko. Je slyÁjet srde- nÁ½ hlas: âŽCo je novÁho, drahouÁjku? Je vÁjechno v poÁ™Ájdku?âœ

âŽAch, mami! UÁ¾
nev- m, co mÁjím dá›lat! Áronek zvrac- a nechce nic j- st. Pra- ka se pokazila. NemÁ›la jsem ani Á•as zaj- t na ná›kup, vymkla jsem si nohu v kotnÁ- ku a sotva chod- m. Doma mÁjím vÁjechno ÁjpinavÁ a hroznÁ½ nepoÁ™Ájdek. A ke vÁjemu maj- pÁ™ij- t na ve- eÁ™mi naÁj znÁjímÁ-, dva manÁ¾elská pÁjry.âœ

Hlas v telefonu
Á™Á- kÁj chÁjcholivÁ:

âŽNepla- , ty moje
chudinko. Lehni si a odpo-Á- si. Doraz- m k tobÁ› za pÁ™ hodinky, cestou nakoup- m. Nakrm- m Áronka, uklid- m a pÁ™iprav- m vÁjechno k ve- eÁ™mi. ZavolÁjím opravÁjÁ™mi a pra- ka bude hned opravenÁj. A ne¾ vyjdu z domu, jeÁ›tÁ› zatelefonuji

Arnoldovi, aby pÅ™iÅ¡el dÅ™-v z prÅ¡ice a trochu ti pomohl.â€œ

PanÅ™- Rosenblatt:

â€žArnoldovi? A kdo je to Arnold?â€œ

Hlas v telefonu: â€žJak

to kdo! PÅ™ece tvÅ¡ muÅ¡!

PanÅ™- Rosenblatt:

â€žMÅ¡ se jmenuje Samuel.â€œ

Hlas v telefonu:

â€žJe to Å•slo 312 1374?â€œ

PanÅ™- Rosenblatt:

â€žNe.â€œ

Hlas v telefonu:

â€žTak promiÅ™te, to je omyl.â€œ

ChvÅ™-le ticha.

Pak se panÅ™-

Rosenblatt zeptÅ¡: â€žTo znamenÅ¡, Å¡e nepÅ™ijdeÅ¡?â€œ